

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 31Csp/438/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617209629
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1617209629.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

N. súd R., sudcom Rastislavom Žigom, v právnej veci žalobkyne: B. zastúpená: Mgr. Alžbeta Šišolák Némethová, advokátka, sídlom Malacky, Záhorácka 5478/15B, proti žalovanému: Y. zastúpený: JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, sídlom Bratislava, Kubániho 16, o neplatnosť revolvingových zmlúv, neplatnosť dohôd o zrážkach zo mzdy a neodkladné opatrenie, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti určenia, že zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.09.2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.09.2014 uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným sú neplatné z a s t a v u j e .

II. Súd konanie v časti určenia, že zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.09.2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.09.2014 uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov z a s t a v u j e .

III. Súd u r č u j e, že spotrebiteľský úver zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bezpoplatkov.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 441,83 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

VI. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

VII. Súd neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Malacky č.k. 31 Csp 438/2017 - 126 zo dňa 12.01.2018 z r u š u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa doručila súdu dňa 15.12.2017 žalobu, ktorou sa domáhala štyroch žalobných petítov, a to určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy dlžníka zo zmluvy o revolvingovom úvere (petit I), určenia neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere (petit II), určenia, že zmluvy o revolvingovom úvere sú bezúročné a bezpoplatkov (petit III) a zaplata sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 336,05 € (petit IV). Prvé tri petity sa týkali šiestich dohôd o zrážkach zo mzdy a revolvingových zmlúv a to 1.) zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (na súdnom pojednávaní opravila číslo zmluvy na XXXXXXXXXXXX) zo dňa 20.06.2014, 2.) zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2014, 3.) zmluvy č.

XXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014, 4.) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014, 5.) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.09.2014, 6.) č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.09.2014.

2. Predmet sporu vymedzila tak, že ako spotrebiteľka sa domáha určovacích návrhov, keďže zmluvy s ňou uzatvorené sú neurčité, nezrozumiteľné, absolútne neplatné, keďže nemala vôľu uzatvoriť predmetné zmluvy s poukazom na § 37 Občianskeho zákonníka. Ďalej poukazovala na neprijateľné podmienky obsiahnuté v zmluvách, ich rozpor so zákonom a dobrými mravmi. Žalovaný mal konať bez odbornej starostlivosti, v zmluvách sú neprijateľne vysoké údaje o RPMN, odmene, zmluvných pokutách, neobsahujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i, j, k, o, u, v, y zákona o spotrebiteľských úveroch, že splátka nie je rozčlenená na istinu a úrok, absentuje úroková sadzba, informácia o možnosti mimosúdneho riešenia sporu, odplata podstatne prevyšuje obvyklú odplatu, pričom ustanovenia o zmluvnej odmene nie sú uvedené priamo v zmluve. Podľa žalobkyne je dohoda o zrážkach zo mzdy neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože tento inštitút nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky bez odsúhlasenia súdom. Namietala taktiež poplatok za predčasné splatenie úveru a tvrdila, že zmluva preniesla dôkazné bremeno na spotrebiteľa. Pôvodne žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmlúv č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX, kde pri prvej zmluve z úveru vo výške 810 € uhradila 1048,20 € a teda o sumu 238,20 € viac a z druhého úveru 1500 € uhradila 1597,85 €, t.j. o 97,85 € viac.

3. Súd nariadil uznesením č.k. 31Csp 438/2017 - 126 zo dňa 12.01.2018, právoplatným dňa 02.02.2018 (na č.l. 126 spisu) neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu dohôd o zrážkach zo mzdy a zamestnávateľovi žalobkyne povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok na základe dohôd o zrážkach zo mzdy špecifikovaných vo výroku uznesenia.

4. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril (na č.l. 153 spisu). Žiadal žalobu zamietnuť. Predovšetkým namietol procesnú neprípustnosť určovacích žalobných petítov, keďže právne úkony sú právnymi skutočnosťami s poukazom na § 137 písm. c, d) Civilného sporového poriadku. Ďalej namietol nejasnosť a neúplnosť žaloby, keďže sú v nej rozsiahle konštrukcie. Čo sa týka neprimerane vysokých zmluvných pokút uviedol, že tieto môžu dosiahnuť až trojnásobok výšky úroku z omeškania. Tvrdil, že rozhodcovská zmluva je uzatvorená v súlade so zákonom. Vyjadril sa taktiež k problematike rozčlenenia splátky na istinu, úrok a poplatky, k výške úrokovej sadzby a náležitostiam uzatvorených zmlúv. Podľa žalovaného je dohoda o zrážkach zo mzdy zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky. K uplatnenému bezdôvodnému obohateniu uviedol, že toto považuje za neurčité.

5. Žalobkyňa využila právo písomnej repliky k vyjadreniu žalovaného v podaní zo dňa 03.04.2018 (na č.l. 197 spisu). Uviedla, že žaloba je od 01.01.2018 prípustná, pričom prípustnosť žaloby ustanovuje osobitný predpis zákon o spotrebiteľských úveroch a to § 11 ods. 4 predmetného zákona. Podľa žalobkyne je žaloba jasná a určitá, poukázala na skutočnosť, že zmluvné podmienky ako neprijateľné ustanovuje generálna klauzula § 53 ods. 1 OZ, ktorej účinkom je, že na spotrebiteľa sa prenáša dôkazné bremeno v otázke, či sa skutočne s predloženými zmluvnými podmienkami oboznámil. Neprijateľné podmienky sú neplatné, keďže spôsobujú hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Poukázala na skutočnosť, že v uzatvorených zmluvách je uvedená výška úrokovej sadzby nad 70%, pričom bol rozdiel medzi v zmluvách uvedenými sumami a skutočne vyplatenými sumami. Pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX mala byť v zmluve uvedená suma 810 € a skutočne vyplatená suma 400€, pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX mala byť uvedená suma 1500€ a skutočne vyplatená suma 700€. Taktiež sa vyjadrila k náležitostiam spotrebiteľských zmlúv.

6. Žalovanému bola replika žalobkyne spolu so zmenou žalobného petitu doručená dňa 16.07.2018, pričom využil právo dupliky a v podaní zo dňa 19.07.2018 (na č.l. 213 spisu) sa vyjadril k replike žalobcov. Poprel tvrdenia o prenášaní dôkazného bremena o oboznámení so zmluvnými podmienkami na veriteľa a poukázal na ochranu priemerného spotrebiteľa. Taktiež nesúhlasil s tvrdeniami o neprípustnosti formulárového znenia zmlúv ako aj tvrdenia žalobcu o neprijateľnosti sankcie za porušenie záväzku. Ďalej sa nesúhlasne vyjadril aj k tvrdeniu, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľná. Tvrdil, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola individuálne dojednaná a nebola súčasťou spotrebiteľskej zmluvy, pričom je v nej uvedené poučenie o dobrovoľnosti jej uzatvorenia. Poukázal na to, že dohody o zrážkach zo mzdy boli vyhotovené na samostatnom liste, žalobkyňa ju nemusela uzatvoriť, pričom obsahuje aj poučenie o dôsledkoch jej uzatvorenia.

7. Ako už sú uvedol (bod 5 rozsudku) žalobkyňa navrhla v replike zo dňa 03.04.2018 zmenu žaloby, pričom následne zotrvala na zmene žaloby iba v časti rozšírenia žalovanej sumy na sumu 441,83 Eur (vid' podanie na č.l. 319 ako aj zápisnica z pojednávania na č.l. 266 spisu). Súd uznesením č.k. 31 Csp 438/2017 - 321 zo dňa 14.06.2021 pripustil rozšírenie v poradí štvrtého žalobného petitu na sumu 441,83 € a v ostatnej časti zostal žalobný petít nezmenený. Vzhľadom k tomu, že na ostatných návrhoch na zmenu žaloby žalobkyňa nezotrvala, súd vo zvyšku návrh na zmenu žaloby zamietol. Ďalej súd uznesením č.k. 31 Csp 438/2017 zo dňa 08.10.2021 pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v podstatnej zmene rozhodujúcich skutočností s tým, že sa žalobkyňa domáha zaplata sumy 441,83 € iba zo zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014.

8. Žalovaný napokon doručil súdu ešte písomné podania zo dňa 01.07.2021 (na č.l 325 spisu) a zo dňa 08.11.2021 (na č.l. 352 spisu), v ktorých uvedol, že nie je zrejmé na základe akých skutočností, súd posúdil návrh na zmenu žaloby. Až z doručeného uznesenia zo dňa 08.10.2021 malo byť možné zistiť skutkové okolnosti, na základe ktorých sa žalobkyňa domáha zaplata sumy 441,83 €. Podľa žalovaného rozšírenie žalobného nároku v súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXXXX je v časti sumy 203,63 € (rozdiel medzi 441,83 € a 238,20 €) uplatňovaním premlčaného práva pre uplynutie subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby a namietať preto premlčanie. Premlčacia doba totiž podľa žalovaného prestane plynúť iba vo vzťahu k tomu právu, ktoré žalobca v žalobe uplatnil. Udával, že nie je sporné, že žalobkyňa mohla údajný nárok aj v rozsahu 203,63 € uplatniť už v roku 2017. Zmena žaloby vykonaná dňa 09.06.2021 predstavuje kvalifikovanú zmenu žaloby, ale aj kvalitatívnu zmenu žaloby. V podanej žalobe žalobkyňa nevymedzila skutkové okolnosti preukazujúce jej tvrdený nárok. Namietať premlčanie celého nároku a žiadať žalobu zamietnuť.

9. Súd vo veci najskôr nariadil predbežné prejednanie veci a následne nariadil pojednanie, na ktoré riadne predvolal strany sporu. Žalovaný žiadal konať v jeho neprítomnosti, neúčast' opakovane ospravedlnil. Súd preto vec prejednal podľa § 180 C.s.p. v neprítomnosti žalovaného.

10. V rámci skúmania podmienok konania súd zistil, že medzi tými istými sporovými stranami boli už právoplatne skončené súdne konania, ktorých predmetom bolo zaplata neuhradeného úveru s príslušenstvom z uzatvorených zmlúv o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (pod č.k. 32 Csp 188/2017), zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (pod číslom konania 31Csp 91/2018), zmluvy číslo XXXXXXXXXXXX (pod číslom konania 32 Csp 202/2017), zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (pod č.k. 32 Csp 203/2017). Predmetné konania boli právoplatne skončené rozsudkami Okresného súdu Malacky č.k. 31 Csp 91/2018 - 34 zo dňa 12.02.2020, právoplatným dňa 05.05.2020, č.k. 32 Csp 202/2017 zo dňa 30.09.2019, právoplatným dňa 27.11.2019, č.k. 32 Csp 203/2017 zo dňa 30.09.2019, právoplatným dňa 26.11.2019, č.k. 32 Csp 188/2017 zo dňa 25.03.2019, právoplatným dňa 25.05.2019.

11. Na Okresnom súde Malacky bolo taktiež vedené exekučné konanie XX Er XXXX/XX na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu L.MK zo dňa 07.03.2016. V danom prípade bolo predmetom sporu v rozhodcovskom konaní medzi žalobcom Y. ako žalobcom a žalovanou B. zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Súd z rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (na č.l. 174 spisu) zistil, že medzi stranami bola dňa 28.01.2014 uzatvorená samostatná rozhodcovská zmluva kde sa žalobkyňa a žalovaný dohodli, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým v zmluve vymenovaných stálych rozhodcovských súdov (vrátane rozhodcovského súdu, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok). Súd zistil, že rozhodcovská zmluva bola písomná, riadne oboma stranami podpísaná a oddelená od zmluvy o úvere, bola obsiahnutá na zvláštnej listine. Zmluva ďalej obsahovala dojednania strán o tom, ako bude rozhodcovské konanie prebiehať a vyhlásenie, : „ Veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.“ V rozhodcovskej zmluve bolo tiež dojednané, že je dlžník oprávnený od nej odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzatvorenia zmluvy. Po preskúmaní rozhodcovskej zmluvy súd uzatvára, že táto mala náležitosti vyžadované vtedy platným zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, bola uzatvorená písomne, určito a zrozumiteľne. Jej uzatvorenie nebolo pre žalobkyňu ako spotrebiteľku povinné, čo je v rozhodcovskej zmluve zdôraznené. Rozhodcovská zmluva bola obsahovo a formálne oddelená od zmluvy o úvere a obsahovala len

dojednaní a poučenia týkajúce sa rozhodcovského konania. Rozhodcovská zmluva od žalobkyne ako spotrebiteľky ani nevyžadovala, aby zmluva mala byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V posudzovanom prípade tak bola uzatvorená rozhodcovská zmluva plne konformná s aplikovateľnými právnymi predpismi, spotrebiteľka ju uzatvoríť nemusela a ak by sa cítila nútená napríklad pri osobnom kontakte so zástupcom veriteľa ju uzavrieť (čo ani netvrdila), mala možnosť ju následne jednostranne ukončiť odstúpením bez toho, aby to malo vplyv na uzavretú zmluvu o úvere. Súd preto uzavretú rozhodcovskú zmluvu vyhodnotil ako platnú a v súlade so zákonom.

12. Podľa § 230 C.s.p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

13. Podľa § 161 ods. 2 C.s.p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

14. Ak bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, tvorí výrok takéhoto rozsudku, prekážku právoplatne rozhodutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe / uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 100/2001, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov pod R 110/2003/. Právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúc z rovnakého skutkového základu. Keďže bola otázka platnosti (resp. neplatnosti) ako aj prípadnej bezúročnosti zmlúv posúdená v konaniach o zaplatenie peňažnej pohľadávky z jednotlivých zmlúv a preto vo vzťahu k žalobným petitom vo veci určenia, že zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500081402 zo dňa 30.09.2014, zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.09.2014 uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným sú neplatné ako aj určenia, že predmetné zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov existuje prekážka rozhodutej veci a súd konanie v tejto časti zastavil. / výroky I, II tohto rozsudku/

15. Predmetom konania po zastavení konania zostal žaloba v časti určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, ktoré neboli posudzované v konaniach o plnenie z revolvingových zmlúv a uplatnené nároky zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014 ku ktorej súd nezistil existenciu prekážky res iudicata a nárok na zaplatenie sumy bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške 441,83 €.

16. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu a zistil nasledujúci skutkový a právny stav veci.

17. Z dohôd o zrážkach zo mzdy (iných príjmov dlžníka) číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2014 (na č.l. 84 spisu), číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.06.2014 (na č.l. 81 spisu), číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014 (na č.l. 238 spisu), číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014 (na č.l. 239 spisu), číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.09.2014 (na č.l. 76 spisu), číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.09.2014 (na č.l. 91 spisu) súd zistil, že ide o vopred pripravené formulárové samostatné tlačivá, ktoré boli podpísané žalovanou v postavení dlžníčky a žalobcom ako veriteľom. Dohody č. XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX v bode I ustanovujú, že dlžník si je vedomý, že uzatvorenie tejto dohody je dobrovoľné a nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere alebo poskytnutia úveru (revolvingu). V bode II sa uvádza, že dlžník má možnosť odmietnuť uzatvorenie tejto dohody tým, že ju nepodpíše. V bode III sa nachádza poučenie o dôsledkoch uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy, kde je uvedené, že dôsledkom uzatvorenia tejto dohody je možnosť spoločnosti predložiť túto dohodu zamestnávateľovi (platiteľovi iného príjmu) dlžníka na vykonávanie zrážok z jeho mzdy vo výške určenej v čl. V tejto dohody. Zamestnávateľ dlžníka povinný dohodu rešpektovať a vykonávať zrážky zo mzdy. V bode IV jednotlivých dohôd je špecifikovaná pohľadávka veriteľa na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvy o revolvingovom úvere s uvedením čísla zmluvy a výšky úveru a v bode V je uvedený text samotnej dohody o zrážkach ako aj výška mesačných zrážok zo mzdy. Text dvoch dohôd uzatvorených 03.02.2014 č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX je mierne odlišný kde nie je uvedený text o dobrovoľnosti uzatvorenia dohôd a ani poučenie. V bode I. predmetných dvoch dohôd je špecifikovaná pohľadávka zo zmlúv o revolvingovom úvere a v bode II samotná dohoda o zrážkach zo mzdy s výškou mesačných zrážok.

18. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014 (na č.l. 65 spisu) súd zistil, že ide o predtlačení formulár veriteľa - žalobcu. V bode 2 sú vyplnené osobné údaje dlžníčky - žalovanej a to meno, priezvisko, bydlisko, mesto a bankové spojenie. V časti tejto zmluvy č. 5 „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere (vyplňte)“ sa uvádza, že dlžník žiada žalobcu o poskytnutie úveru. Poskytnutá čiastka úveru má byť vo výške 810 €, splatnosť úveru (počet splátok) je nečitateľne vyplnená, mesačná splátka (vrátane úrokov) 43,40 €, predpokladaná RPMN za úver 70,01 %, priemerná RPMN za úver 45,94 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1822,80 €. V časti „údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypĺňajte)“ je uvedená schválená výška úveru 810 €, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 43,40 €, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1822,40 €, RPMN za úver 69,49 %, priemerná RPMN 45,94 %. Zmluva bola žalovanou ako dlžníkom podpísaná dňa 28.01.2014, zo strany žalobcu ako veriteľa/dodávateľa bola podpísaná dňa 03.02.2014.

19. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014 (na č.l. 64 spisu), ktoré je podpísané len žalobcom, súd zistil, že jej obsahom sú údaje o schválenom úvere: schválená výška úveru 810 €, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 43,40 €, dátum splatnosti prvej splátky úveru 07.03.2014 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru dňa 07.08.2017, periodicita splácania úveru mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periodicity splácania 7, celková výška úveru 810 €, RPMN úveru 69,49 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o revolvingovom úvere 45,94 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1822,80 €, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 116,42 €, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, dátum nadobudnutia účinnosti zmluvy o revolvingovom úvere 03.02.2014.

20. Z prehľadu úhrad žalobkyne zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (na č.l. 236 spisu) súd zistil, že žalobkyňa bola z predmetnej sumy vyplatená iba suma 693,58 € a to dňa 03.02.2014. Žalobkyňa uhradila splátky v celkovej výške 1135,41 € a celkovo jednotlivými splátkami žalobcovi uhradila sumu 1135,41€ a teda uhradilo o 441,83 € viac ako bola poskytnutá suma úveru. Žalobkyňa prvú splátku uhradila dňa 14.03.2014 vo výške 43,40 € a splátkou splatnou dňa 06.07.2015 uhradila celú poskytnutú sumu úveru vo výške 693,58 €.

21. Súd výzvou zo dňa 08.10.2021 vyzval žalovaného na predloženie amortizačnej tabuľky poskytnutého úveru z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (na č.l. 344 spisu). Žalovaný v podaní zo dňa 08.11.2021 oznámil súdu, že nemôže súdu predložiť amortizačnú tabuľku, pretože zákon mu neukladal pre zmluvu o úvere uzatvorenú dňa 03.12.2014 na dobu neurčitú žiadnu amortizačnú tabuľku vyhotoviť, evidovať alebo vykonávať akýkoľvek úkon, ktorý by mal viesť k vzniku amortizačnej tabuľky. Zákonná úprava predpokladala existenciu amortizačnej tabuľky len na zmluvu uzatvorenú na dobu určitú.

22. Z priemerných úrokových mier z úverov za rok 2014 (na č.l. 271 spisu) zistených z internetovej stránky Národnej banky Slovenska, súd zistil, že priemerné úrokové sadzby pri úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov v období 02/2014 boli 12,79%, pričom žalovaný veriteľ si voči spotrebiteľovi v uzatvorenej zmluve č. XXXXXXXXXXXX uplatnil úrok až 70,01 % a teda vyše päťnásobne vyšší ako boli v danej dobe priemerné úrokové sadby.

23. Žalobkyňa na predbežnom prejednaní sporu uviedla, že o tých zmluvách, ktoré uzatvárala nevie nič zastupovala ju pôvodne určitá pani, ktorej sa však už nevie dovolať. Teraz sa radila s mamou a uviedla, že mi pomôže nájsť právničku, ktorá mi to pomôže dať dokopy. Tá pani, ktorá ju pôvodne zastupovala jej tesne pred podaním žaloby povedala, že v tých zmluvách boli vysoké úroky, preto by mala právo na vydanie obohatenia.

24. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe. Uviedla, že žalobkyňa uzatvorila so žalovaným zmluvy o revolvingovom úvere, pričom aktuálne už niektoré zmluvy boli právoplatne skončené a zostávajú plnenia zo zmluvy č. 790 s koncovým číslom zo dňa 03.02.2014 a č. 789 zo dňa 03.02.2014, je vo veci už právoplatne rozhodnuté. Čo je prekážka už rozhodnutej veci. Podľa žalobkyne je zmluva s koncovým číslom č. 790 zo dňa 03.02.2014 je bezúročná a bezpoplatková a to z dôvodu, že uvedená zmluva neobsahuje zákonitú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f o spotrebiteľských úveroch a to ten termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je dojednané kedy nastane konečná splatnosť úveru, pričom tento termín konečnej splatnosti by mal byť vyjadrení konkrétnym

dátum, rovnako absentuje údaj podľa písm. k vo výške a počte a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmysle úverovej karty, ktorú poskytol žalovaný, žalobkyňa celkovo zaplatila 1135,41 € a to do dátumu 07.12.2017, pričom žalovaný jej na účet poskytol dňa 03.02.2014 čiastku 693,58 €. Na základe uvedeného sa domáhajú zaplata rozdielu zo skutočných poskytnutých finančných prostriedkov žalobkyňou a výškou úveru, ktorý jej bol poskytnutý v celkovej výške 441,83 €. K vznesenej námietke premlčania zástupkyňa žalobkyne uviedla, že s námietkou premlčania nesúhlasia, nakoľko bola dodržaná z ich strany subjektívna premlčacia doba a žalobkyňa sa o tom kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil a o výške bezdôvodného obohatenia dozvedela tesne pred podaním žaloby v decembri roku 2017, čo deklarovala aj na súde pri predbežnom prejednaní sporu.

25. Podľa § 137 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

26. Podľa § 137 písm. d) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

27. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

30. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

31. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, t.j. ku dňu 03.02.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti : f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ

zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

32. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, t.j. ku dňu 03.02.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

33. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinného od 01.01.2018, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

34. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

35. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný znepoctivých zdrojov.

36. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

37. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

38. Podľa § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

39. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobkyne je čiastočne dôvodná. Uzatvorenú zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom súd posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, preto na právny vzťah žalobkyne a žalovaného založený Zmluvou o revolvingovom úvere aplikoval súd ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv) a ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o spornú Zmluvu, žalobkyňa má s poukazom na § 2 písm. a) postavenie spotrebiteľky, keďže vychádzajúc z obsahu zmluvy, úver jej nebol poskytnutý na výkon povolania resp. podnikania a žalovaný má s poukazom na § 2 písm. b) postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalobkyňou vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

40. Určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov a určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú z procesného hľadiska žaloby podľa § 137 písmeno d) Civilného sporového poriadku na určenie právnej skutočnosti. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 účinného od 01.01.2018 sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou a

pri citovanom ustanovení je odkaz práve na ustanovenie § 137 písmeno c a d Civilného sporového poriadku. Z dôvodovej správy k uvedenej právnej úprave vyplýva, že práve s ohľadom na zavedenie obsahu žaloby podľa Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa medzi iným rozhoduje o určení právnej skutočnosti, ak tak vyplýva z osobitného predpisu, sa zaviedla novým ustanovením možnosť spotrebiteľa podať žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na uvedené, keď z osobitného predpisu vyplýva výslovná možnosť domáhať sa požadovaného určenia žalobou o určenie, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je bezúročná a bez poplatkov (žalobný petit II) a určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (žalobný petit III) je predmetná žaloba v danej časti žalobných petítov prípustným procesným prostriedkom ochrany práva žalobkyne.

41. Súd mal preukázané, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, keď žalovaný akceptoval žiadosť žalobkyne pokiaľ ide o výšku požadovaného úveru v zmysle zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014. Žalobkyňa v žalobe namietala absolútnu neplatnosť uzatvorených zmlúv pre absenciu jej vôle ich uzatvoriť a pre neprijateľnosť podmienok. Avšak žalobkyňa tvrdenie o absencii jej vôle uzatvoriť zmluvy nepreukázala, súd taktiež nezistil dôvody na určenie neplatnosti zmluvy z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok. Z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nemožno vyvodiť, že by prostriedkom ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami mala byť žaloba o určenie neplatnosti zmluvy. Samotná smernica 93/13/EHS o neprijateľných zmluvných podmienkach ako aj súdna prax jednoznačne dospela k záveru, že zmyslom skúmania neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je prioritne vyslovenie neplatnosti právneho úkonu ako celku, ale odstránenie dojednaní zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú v zmysle Občianskeho zákonníka považované za neprijateľné. Navyše súd uvádza, že žalobkyňa sa súčasne domáhala určenia neplatnosti predmetnej zmluvy ako aj určenie skutočnosti, že predmetná zmluva je pre absenciu jej obligatórnych náležitostí bezúročnou a bezpoplatkov. Pričom je zrejmé, že určenie jednej z predmetných skutočností vylučuje súčasné určenie druhej požadovanej skutočnosti, keďže určiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť možno iba pri platne uzatvorenej zmluve. Vzhľadom k tomu, že súd vyhodnotil zmluvu č. XXXXXXXXXXXX ako platne uzatvorenú, súd žalobu v časti o určenie jej neplatnosti zamietol. /výrok V rozsudku/

42. Vzhľadom na žalobkyňou namietanú absenciu náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v dôsledku ktorej žiadala určiť, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014 je bezúročná a bezpoplatkov, súd podrobil uzavretú zmluvu súdnej kontrole v otázke splnenia zákonných podmienok uzavretia zmluvy v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Ako už súd uviedol (bod 37 rozsudku) súd posúdil vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako spotrebiteľský a uzatvorenú zmluvu podradil pod režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

43. Žalobkyňa v prvom rade namietala neprimeranú výšku odplaty (úrokovej sadzby) za poskytnutie úveru, ktorá bola veriteľom v spornej zmluve č. XXXXXXXXXXXX uvedená sadzbe 70,01%, keďže podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Súd z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy skutočne zistil, že žalovaný v nej stanovil úrok za poskytnutý úver vo výške 70,01% a žalobkyňa bol navyše poskytnutý úver vo výške 693,58 € (namiesto v zmluve uvedenej sumy 810 €), čo vyplýva z prehľadu platieb žalobkyne (na č.l. 236 spisu), pričom mala žalovanému vrátiť sumu 1822,80 € a teda sumu viac ako dvojnásobne vyššiu ako poskytnutú sumu úveru. Podľa štatistiky priemerných úrokových mier Národnej banky Slovenska pri úveroch od jedného roka do piatich rokov bola k obdobiu 02/2014 (na čl. 271 spisu) pri spotrebiteľských úveroch od jedného roka do piatich rokov bola priemerná výška úrokov 12,79% Žalovaným dojednaný úrok teda prevyšoval obdobné úrokové sadzby o viac ako päťnásobok.

44. Ústavný súd SR v náleze z 28.02.1995, sp. zn. Pl. ÚS 10/95, okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi. Taktiež Najvyšší súd Českej republiky konštatoval, že Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí

ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok NS ČR z 15.12.2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004/. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy / rozhodnutie NS SR 1 MCdo 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009/. Najvyšší súd SR v rozsudku 1 Cdo 57/2005 z 01.07.2010 uviedol, že pri posudzovaní primeranosti dojedanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov.

45. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR z 26.04.2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011 pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „ uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „ zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Krajský súd v Prešove v rozsudku č.k. 8 Co 152/2015 zo dňa 25.04.2016 taktiež konštatoval, že doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100% je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100% oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností.

46. Je potrebné poukázať taktiež na skutočnosť, že pojem odplata zahŕňa v sebe okrem úroku aj iné zložky, napr. poplatky a iné plnenia a ako také spravidla predstavujú vyššiu hodnotu, než úroky. Inak povedané, je potrebné rozlišovať medzi inštitútom úrokovej sadzby (úroky za úver) a inštitútom RPMN (ročná percentuálna miera nákladov). Administratívny strop zákonodarca stanovil nie na úroky ale na RPMN, ktorá zahŕňa aj poplatky a obdobie splácania. Ide o celkové náklady na úver. Žiadny všeobecne záväzný predpis nijako neobmedzil súdy, aby korigovali neprimerane vysoké úroky, ktoré sú zložkou pre výpočet RPMN, ale nie sú vyňaté z posudzovania dodržania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. / viď napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 19 Co 169/2018 zo dňa 28.03.2019/

47. Súd pri posudzovaní dojednaných úrokov s dobrými mravmi konal a rozhodoval v súlade s princípom právnej istoty vymedzeným v čl. 2 Civilného sporového poriadku a zohľadnil vyššie uvedenú ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. Tvrdenie žalovaného, že odplata je v súlade s právnou praxou zohľadňujúcou primeranú odplatu na finančnom trhu, súd posúdil ako nedôvodné, keďže výšku odplaty aj v súlade s horeuvedenou judikatúrou súdov bolo potrebné posúdiť podľa jej súladu s dobrými mravmi. Súd má za to, že dojednanie o úrokoch z predmetnej spotrebiteľskej úverovej zmluvy vo výške 70,01% a celková odplata, ktorá viac ako dvojnásobne presahovala sumu poskytnutého úveru nie je možné považovať v žiadnom prípade za primeranú a v danej výške považoval za dojednané v rozpore s dobrými mravmi a za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka je neplatná. Aj vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov presahujúcu viac ako 100% výšku priemerných úrokových sadzieb v obdobných spotrebiteľských vzťahoch za absolútne neplatnú (§ 39, § 41 Občianskeho zákonníka) a z tohto dôvodu v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch.

48. Súd z hľadiska konštantnej rozhodovacej praxe v prípade obdobných spotrebiteľských zmlúv uvádza, že bezúročnosť a bezpoplatkovosť uvedenej formulárovej zmluvy používanej v obchodnej praxi žalovaného bola súdmi právoplatne konštatovaná už množstve súdnych rozhodnutí. Napríklad Krajský súd v Bratislave v uznesení č.k. 9 Co 72/2017 zo dňa 11.04.2017 v prípade v podstate totožnej formulárovej zmluvy žalovaného konštatoval, že porovnanie úrokovej sadzby stanovenej žalovaným s úrokovými sadzbami stanovenými bankami je podľa názoru odvolacieho súdu plne dôvodné. Stanovený úrok nesmie byť podstatne vyšší, než priemerná úroková sadzba poskytovaná bankami, nakoľko práve zneužitie tiesne dlžníka spočívajúceho v jeho nepriaznivej majetkovej či príjmovej situácii, ktorá mu znemožňuje dostať úver od bankovej inštitúcie, poskytnutím úveru za neprimeranú odplatu je potrebné kvalifikovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Predmetnou zmluvou o úvere stanovená úroková

sadzba prevyšuje túto priemernú úrokovú sadzbu takmer 6,5% (stanovený úrok 70,1% a priemerné 10,68%).

49. Ďalej súd zistil, že uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ani údaj o konečnej splatnosti úveru, termín splatnosti prvej a poslednej splátky úveru a teda nedostatočný údaj o termínoch splátok istiny. Rovnako pri totožnej formulárovej zmluve žalovaného konštatoval Krajský súd v Bratislave v rozsudku č.k. 7 Co 42/2019 zo dňa 28.04.2021 v ktorom uviedol, že v čase uzatvorenia posudzovanej úverovej zmluvy platná a účinná zákonná úprava vyžadovala, aby obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol aj údaj o konečnej splatnosti úveru a dĺžke trvania zmluvy (náležitosť vyžadovaný § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch). Odvolací súd sa v plnej miere stotožnil s tým, že v predmetnej spotrebiteľskej zmluve údaj o dobe trvania zmluvy absentuje.

50. Je zrejmé, že žalobkyni bol skutočne poskytnutý iba úver vo výške 693,58 € (listinný dôkaz - platby B. na č.l. 236 spisu), pričom uvedené má vplyv aj na výslednú výšku RPMN, ktorá by bola pri uvedení správneho údaju o výške úveru vyššia ako je uvedená v úverovej zmluve. Vzhľadom na to, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), i), k) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, dojednaný úrok je v rozpore s dobrými mravmi a teda je v tejto časti zmluva neplatná, so zreteľom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona súd považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol o tom, že spotrebiteľský úver zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo zmluvy XXXXXXXXXX zo dňa 03.02.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bezpoplatkov. (výrok č. III rozsudku)

51. Bezúročnosť úveru nastupujúca ako ex lege dôsledok porušenia konkrétnych ustanovení zákona o spotrebiteľskom úvere, má v prípade spotrebiteľovho plnenia nad rámec požičanej istiny ten následok, že na strane prijímajúceho veriteľa vzniká bezdôvodné obohatenie. Jeho základ je daný porušením zákona už v priebehu kontraktnej fázy, pričom však toto porušenie nemá vplyv na platnosť spotrebiteľskej zmluvy ako takej. Zmluvný vzťah je v takomto prípade založený relevantným právnym titulom, na základe ktorého sú zmluvné strany povinné si navzájom plniť (aj keď zo strany spotrebiteľa v obmedzenom rozsahu, nekorešpondujúcom s ustanoveniami zmluvy o úrokoch, poplatkoch)./nález Ústavného súdu SR z 12. mája 2020, sp. zn. III. ÚS 43/2020, zdroj a analytická právna veta: ustavnysud.sk/.

52. Súd mal preukázané, že žalobkyni žalovaný poskytol istinu úveru vo výške 693,58 €, pričom žalobkyňa uhradila žalovanému celkovo sumu 1135,41 € a teda o 441,53 € viac ako bola povinná plniť, pričom žalovaný sa na jej úkor obohatil. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 441,53 € žalobkyni. (výrok č. IV rozsudku)

53. Súd námietku premlčania uplatnenú žalovaným vyhodnotil ako bezdôvodnú a navyše aj neurčitú a dostatočne neodôvodnenú. Žalovaný iba namietal, že rozšírenie žalobného nároku v súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXX je v časti sumy 203,63 € (rozdiel medzi 441,83 € a 238,20 €) uplatňovaním premlčaného práva pre uplynutie subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby. Iné skutočnosti nenamietal a teda medzi stranami boli nesporné a súd sa nimi nemohol zaoberať. Žalovaný zrejme opomenul skutočnosť, že žalobkyňa zmenu žaloby vrátane presnej špecifikácie jednotlivých uplatnených nárokov uplatnil už v písomnom podaní zo dňa 03.04.2018, ktoré bolo súdu dňa 03.04.2018 riadne doručené a bolo doručené riadne taktiež žalovanému. Ustálená judikatúra pritom uzatvorila, že účinky zmeny žaloby prejavujúce sa okrem iného aj v zastavení plynutia premlčacej doby nastávajú už doručením podania, ktorým bola zmena žaloby uplatnená, súdu. / napr. uznesenie NS SR z 30.04.2009, sp. zn. 4 Cdo 87/2007/

54. Hoci sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia môže premlčať tak v subjektívnej lehote (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako aj v objektívnej lehote (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka) ani jeden prípad premlčania v prejednávanej veci nenastal. Čo sa týka subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia táto je dvojročná a začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie o tom, že došlo k obohateniu na jeho úkor a kto sa na jeho úkor obohatil. Vyžaduje sa skutočná (preukázaná vedomosť oprávneného a teda nestačí, že mal možnosť sa potrebné skutočnosti dozvedieť aj skôr (tu pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14.8.2007 spisovej značky 30Cdo 2758/2006) pod poznatkami však § 107 ods. 1 OZ nemá na mysli znalosť právnej kvalifikácie, ale len znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť (tu pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.9.2000 spisovej značky 20Cdo 927/98).

V tejto súvislosti je preto dôvodná argumentácia žalobkyne, ktorá uviedla, že to, že sa žalovaný obohatil na jej úkor, jej tesne pred podaním žaloby poradila jedna pani poradkyňa Chanečková, s ktorou sa bola poradiť, keď jej žalobca v roku 2017 vykonával zrážky zo mzdy. Je teda zrejmé, že až v roku 2017 po porade žalobkyňa v tomto konaní nadobudla vedomosť o jej nároku, nakoľko bolo preukázané (čo potvrdil i samotný žalovaný), že k plneniu a to vo forme zrážok zo mzdy dochádzalo. Žalovaný ani túto skutočnosť nenamietal a sám uviedol, že sa žalobkyňa o bezdôvodnom obohatení mohla žalobkyňa dozvedieť v roku 2017 a preto je táto skutočnosť medzi stranami aj nesporná a súd vo veci nemusel ani vykonať ďalšie dokazovanie. Žaloba bola podaná v tom istom roku (2017) a teda ak uplynutie subjektívnej dvojročnej premlčacej doby nemohlo dôjsť.

55. K tvrdeniu žalovaného, že nárok je časti v ktorej súd pripustil zmenu žaloby premlčaný, súd uvádza, že žalobkyňa podaním doručeným súdu už dňa 03.04.2018 navrhla rozšíriť žalobný petít z pôvodnej sumy až na sumu 1546,05€, pričom následne na tejto zmene zotrvala iba čiastočne. Predmetný návrh na zmenu žaloby bol žalovanému doručený dňa 16.07.2018. Keďže žalobkyňa sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedela v roku 2017 po porade s pani A., je zrejmé, že subjektívna lehota by uplynula až najskôr v roku 2019 a teda žaloba ako aj jej rozšírenie boli v roku 2018 uplatnené včas. Tvrdenie žalovaného, že subjektívna lehota začala plynúť od pripustenia zmeny skutkových tvrdení nie je dôvodné, keďže táto lehota plynie od uplatnenia zmeny žalobného petítu. / napr. uznesenie NS SR z 30.04.2009, sp. zn. 4 Cdo 87/2007/ Navyše už vo vyjadrení doručenom súdu dňa 03.04.2018 žalobkyňa presne a prehľadne uviedla aké obohatenie uplatňuje a z ktorých zmlúv, pričom pôvodne navrhla zmeniť žalobu zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX až na sumu 648,20 € a zo zmluvy XXXXXXXXXXXX na sumu 897,85€. Preto uvedené námietky žalovaného sú úplne irelevantné, keďže je vo veci nerozhodné, kedy bolo súdom o zmene formálne rozhodnuté.

56. Žalovaný svoje tvrdenie o uplynutí objektívnej lehote odôvodnil tými istými skutkovými tvrdeniami ako pri subjektívnej lehote. Preto súd uvádza, že aj táto jeho námietka je bezpredmetná. Predmetnou typizovanou formulárovou zmluvou totožného žalovaného sa zaoberal už Súdny dvor Európskej únie vo veci A. LH proti Y., pričom v rozsudku zo dňa 22.4.2021 konštatoval, že zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. Súdny dvor EÚ konštatoval, že čo sa týka začiatku plynutia skúmanej premlčacej lehote, existuje nezanedbateľné riziko, že dotknutý spotrebiteľ sa počas stanovenej lehote nebude dovolávať práv, ktoré mu priznáva právo Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. marca 2020, OPR Finance, C 679/18, EU:C:2020:167, bod 22 a citovanú judikatúru), v dôsledku čoho by sa ocitol v situácii, že by tieto práva nemohol uplatniť. Z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom, a to najmä v rámci jeho prvej otázky, totiž vyplýva, že trojročná lehota stanovená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, pričom k premlčaniu dôjde aj vtedy, keď spotrebiteľ nie je sám schopný posúdiť, či je zmluvná podmienka nekalá, alebo keď nevedel o nekalej povahe predmetnej zmluvnej podmienky. Preto súdny dvor konštatoval, že v tejto súvislosti je potrebné zohľadniť znevýhodnené postavenie, v ktorom sa spotrebiteľia nachádzajú voči predajcom alebo dodávateľom, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a skutočnosť, že je možné, že spotrebiteľia nevedia o svojich právach vyplývajúcich zo smernice 93/13 alebo zo smernice 2008/48, prípadne že nepoznajú ich rozsah (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. júla 2020, I., body 65 až 67, ako aj z 16. júla 2020, A., A. bod 90 a citovanú judikatúru).

57. V danom prípade je plynutie premlčacej doby potrebné posudzovať z hľadiska uvádzanej judikatúry Súdneho dvora EÚ, pričom ako vyplýva z rozpisu úhrad žalovanej, táto poslednú úhradu (resp. išlo o zrážku z jej mzdy) vykonala dňa 07.12.2017. K spočívaniu premlčacej doby u novo uplatneného práva došlo pritom momentom, kedy bola zmena žaloby (obsahom ktorej je rozšírený alebo iný nárok) doručená na súd, t.j. dňom 03.04.2018 (viď čl. 197 spisu) To znamená, že najneskôr v posledný deň plynutia premlčacej doby musí byť právo uplatnené na súde. Je teda zrejmé, že trojročná premlčacia doba by uplynula až v roku 2020, pričom žalobkyňa si uplatnila riadne zmenu žaloby spolu s uvedením skutkových tvrdení už v roku 2018. Súd však pre úplnosť uvádza, že žalovaný súdu výslovne uviedol, že k zmluvu o revolvingovom úvere nevyhotovil amortizačnú tabuľku, ktorá by umožňovala posúdiť akú časť

splátok započítaval na úroky a akú na istinu. Tieto údaje neuviedol ani v samotnej zmluve. Žalobkyňa pritom splátkou splatnou dňa 06.07.2015 uhradila celú poskytnutú sumu úveru vo výške 693,58 € a teda v prípade, ak by súd počítal premlčanie (v zmysle staršej judikatúry) od danej splátky, aj v tomto prípade by trojročná objektívna lehota uplynula až dňa 07.07.2018, pričom podanie rozširujúce žalobu bolo súdu doručené dňa 03.04.2018 a teda pred uplynutím premlčacej doby. Navyše však žalovaný ani nenamietal premlčanie celého nároku, ale iba v časti rozšíreného nároku a jeho podanie bolo značne neurčité a neodôvodnené.

58. Súd napokon zaoberal dôvodnosťou v poradí prvého žalobného petitu, v ktorom sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy. Súd skúmal procesnú prípustnosť predmetného žalobného návrhu. Dohoda o zrážkach zo mzdy je inštitútom zabezpečenia plnenia záväzku, pričom podaná žaloba o určenie dohody o neplatnosti zrážok zo mzdy je žalobou na určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) C.s.p., pričom takáto žaloba je vylúčená, ak na ňu neodkazuje osobitný predpis. Žalobkyňa neodôvodnila, aký právny predpis jej umožňuje podať žalobu podľa ustanovenia § 137 písm. d) C.s.p. týkajúcu sa neplatnosti zabezpečovacieho inštitútu - zrážok zo mzdy. Súd však uvádza, že žiadny takýto právny predpis nie je. Odvolacie sudy už opakovane judikovali, že za takýto predpis nie je možné považovať ani zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Súd si dovoľí odčítavať napríklad z rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach č.k. 5 Co 93/2018, podľa ktorého: znenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. možno začleniť ako normu s neurčitou hypotézou, podľa ktorej spotrebiteľ má možnosť domáhať sa na súde ochrany proti porušeniu svojich práv ustanovených zákonom proti porušovateľovi týchto práv. Zákon neurčuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy je v rozpore s právami spotrebiteľa a ani ju nezakazuje. Nie je možné podradiť dohodu o zrážkach zo mzdy pod § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., lebo samotným uzatvorením dohody nedochádza u spotrebiteľa k porušeniu jeho práv ustanovených zákonom a ani z tohto ustanovenia nevyplýva bližšie špecifikovaná žaloba. Určenie existencie právnej skutočnosti, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, odporuje vo svojej podstate tomu, že súd má určiť aktuálny právny stav a pri takomto určení súd by rozhodoval o tom, čo nastalo v minulosti, nie o tom, čo je v prítomnosti. Výrok o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná nemá výpovednú hodnotu. Keďže žalobný petit č. 1 (určenie neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy) znie na určenie právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, súd vyhodnotil žalobu časti poradí prvého žalobného petitu ako procesne neprípustnú a z tohto dôvodu ju v danej časti zamietol. (výrok č. V rozsudku)

59. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

60. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

61. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

62. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

63. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 C.s.p.. Čo sa týka zastavenej časti žaloby (výroky č. I, II) súd uvádza, že žiadna zo strán nezavinila zastavenie konania. V danom prípade všetky žaloby na plnenie boli podané až po začatí tohto súdneho konania a teda bez zavinenia strán vznikla vo veci až dodatočne po podaní žaloby prekážka rozhodnutej veci. Náhrada trov teda neprináleží žiadnej zo strán. Čo sa týka ostatných nárokov, v týchto bola tak žalobkyňa ako spotrebiteľka ako aj žalovaný čiastočne úspešní. Žalobkyňa v časti zaplatenia peňažnej sumy ako aj v časti jedného určovacieho petitu. Žalovaný bol úspešný v zamietajúcej časti (v časti dohody o zrážkach zo mzdy a určenia neplatnosti úverovej zmluvy). Je teda zrejmé, že obe strany boli pomerne rovnako úspešné a teda súd žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

64. Podľa § 335 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

65. Podľa § 335 ods. 3 C.s.p., súd v rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu iba v časti alebo ktorým zastavil konanie iba v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, zohľadňujúc stav konania vo veci samej.

66. O zrušení neodkladného opatrenia, súd rozhodol podľa § 335 ods. C.s.p. V danom prípade zohľadňujúc stav konania, kedy bol úver č. XXXXXXXXXXXX posúdený ako bezúročný a bezpoplatkov, pričom bolo konštatované bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného predmetné bezodkladné opatrenie prestalo mať význam, keďže sám rozsudok zabraňuje ďalšiemu vymáhaniu zo strany žalovaného. Čo sa týka ďalších zmlúv tieto boli prejednané v samostatných konaniach a konanie bolo zastavené. Navyše aj pri týchto zmluvách bola konštatovaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Súd preto neodkladné opatrenie zruší v celom rozsahu s poukazom na § 335 ods. 1, 3 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).